

Bekendtgørelse om speciallæger

I medfør af §§ 30 og 32, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 990 af 18. august 2017, fastsættes:

Specialer

§ 1. Styrelsen for Patientsikkerhed kan meddele læger tilladelse til at betegne sig som speciallæge inden for følgende specialer:

Akutmedicin
Almen medicin
Anæstesiologi
Arbejdsmedicin
Børne- og ungdomspsykiatri
Dermato-venerologi (hud- og kønssygdomme)
Gynækologi og obstetrik (kvindesygdomme og fødselshjælp)
Intern medicin: endokrinologi (medicinske hormonsygdomme)
Intern medicin: gastroenterologi og hepatologi (medicinske mave-tarm- og leversygdomme)
Intern medicin: geriatri (alderdommens sygdomme)
Intern medicin: hæmatologi (blodsygdomme)
Intern medicin: infektionsmedicin
Intern medicin: kardiologi (medicinske hjerte- og kredsløbssygdomme)
Intern medicin: lungesygdomme
Intern medicin: nefrologi (medicinske nyresygdomme)
Intern medicin: reumatologi (gigtsygdomme)
Kirurgi (kirurgiske sygdomme)
Karkirurgi (kirurgiske blodkarsygdomme)
Plastikkirurgi (plastik- og rekonstruktionskirurgi)
Thoraxkirurgi (brysthulens kirurgiske sygdomme)
Urologi (urinvejenes kirurgiske sygdomme)
Klinisk biokemi
Klinisk farmakologi
Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Klinisk genetik
Klinisk immunologi
Klinisk mikrobiologi
Klinisk onkologi (kræftsygdomme)
Neurokirurgi (kirurgiske nervesygdomme)
Neurologi (medicinske nervesygdomme)
Oftalmologi (øjensygdomme)
Ortopædisk kirurgi
Oto-rhino-laryngologi (øre-næse-halssygdomme)
Patologisk anatomi og cytologi (vævs- og celleundersøgelser)
Psykiatri
Pædiatri (sygdomme hos børn)
Radiologi (røntgenundersøgelse)
Retsmedicin
Samfundsmedicin

Stk. 2. Læger, der har fået tilladelse til at betegne sig som speciallæge i et speciale i henhold til tidligere gældende regler, har fortsat ret til at benytte denne betegnelse. Tilladelse til ændring af betegnelsen meddeles af Styrelsen for Patientsikkerhed.

Uddannelsen

§ 2. Tilladelse til at betegne sig som speciallæge i et speciale er betinget af følgende:

- 1) Autorisation som læge.
- 2) Tilladelse til selvstændigt virke som læge.
- 3) En uddannelse i specialet, hvor de enkelte forløb er gennemført i en af Sundhedsstyrelsen nærmere bestemt rækkefølge.

Stk. 2. Uddannelsen efter stk. 1, nr. 3, gennemføres efter reglerne i bekendtgørelse om uddannelse af speciallæger nr. 1248 af 24. oktober 2007 og omfatter:

- 1) Godkendt introduktionsforløb af 12 måneders varighed. For specialet almen medicin dog kun 6 måneder, hvis den kliniske basisuddannelse har omfattet 6 måneder i almen praksis.
- 2) Godkendt hoveduddannelsesforløb af 48 – 60 måneders varighed.
- 3) Godkendt teoretisk uddannelse.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed påser, at de tidsmæssige krav til uddannelsen til speciallæge er opfyldt.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed kan meddele tilladelse til, at en person kan betegne sig som speciallæge på grundlag af en hel eller delvis tilsvarende uddannelse, som nævnt i stk. 1, erhvervet i udlandet.

Tilrettelæggelse m.v.

§ 3. Ansættelse i introduktionsforløb og hoveduddannelsesforløb sker efter opslag.

Stk. 2. Hoveduddannelsen i et speciale skal være påbegyndt senest 6 år efter første ansættelsesdag i den kliniske basisuddannelse, jf. dog stk. 10.

Stk. 3. For læger, der opnår tilladelse til selvstændigt virke som læge på andet grundlag end klinisk basisuddannelse, jf. § 3 og 5, i bekendtgørelse nr. 1247 af 24. oktober 2007 om tilladelse til selvstændigt virke som læge, skal hoveduddannelsen være påbegyndt senest 5 år efter, at Sundhedsstyrelsen har meddelt tilladelse til selvstændigt virke som læge.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsen fastlægger nærmere bestemmelser om uddannelsen i de enkelte specialer.

Stk. 5. Sundhedsstyrelsen godkender målbeskrivelse for hvert speciale, som angiver, hvilke kompetencer der skal være opnået i et uddannelsesforløb.

Stk. 6. Sundhedsstyrelsen fastlægger bestemmelser for dimensionering af uddannelsesforløb.

Stk. 7. Sundhedsstyrelsen fastlægger bestemmelser for godkendelse af uddannelsesforløb.

Stk. 8. Sundhedsstyrelsen fastlægger bestemmelser for evaluering.

Stk. 9. Sundhedsstyrelsen fastlægger bestemmelser for lægers adgang til at gennemføre en resterende del af en uddannelse til speciallæge, som er afbrudt på grund af sygdom, graviditet, barsel, adoption eller af andre særlige grunde.

Stk. 10. Sundhedsstyrelsen fastlægger bestemmelser for forlængelse af tidsfristen for påbegyndelse af hoveduddannelsesforløb, jf. stk. 2 og 3.

§ 4. Regionerne etablerer tilbud til lægerne om individuel karrierevejledning i forbindelse med den lægelige videreuddannelse i henhold til Sundhedsstyrelsens vejledninger.

§ 5. De regionale råd for lægers videreuddannelse godkender uddannelsesforløb samt tilrettelægger antallet af uddannelsesforløb ud fra Sundhedsstyrelsens oplysninger, jf. § 6.

Dimensionering m.v.

§ 6 Sundhedsstyrelsen fastsætter efter rådgivning fra prognose- og dimensioneringsudvalget under det nationale råd for lægers videreuddannelse én gang årligt rammer for dimensionering af introduktions- og hoveduddannelsesforløb i hver enkelt videreuddannelsesregion og for hvert enkelt speciale.

Offentliggørelse

§ 7. Styrelsen for Patientsikkerhed offentliggør de af styrelsen meddelte tilladelser til at betegne sig som speciallæge.

Dispensation og forsøgsadgang

§ 8. Sundhedsstyrelsen kan dispensere fra bestemmelserne om uddannelsesforløb i medfør af § 2, stk. 2.

Stk. 2. Sundheds- og Ældreministeriet kan dispensere fra bekendtgørelsens bestemmelser i forbindelse med forsøgsordninger med alternativt tilrettelagte uddannelsesforløb m.v.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 9. Bekendtgørelsen træder i kraft den xx. xx xx.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2007 om speciallæger.

Stk. 3. Læger, der har fået tilladelse til at betegne sig som speciallæge i diagnostisk radiologi efter tidligere gældende regler, har ret til at benytte denne betegnelse og betegnelsen speciallæge i radiologi.

Sundheds- og Ældreministeriet, den xx. xx xxxx

Ellen Trane Nørby

/ Stinna Kruse Sonnichsen